

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Radovana Havelce a soudců JUDr. Jana Vyklického a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci žalobce **L. M.**, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Praha 5, Křížová 25, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 11. 2. 2015, č. j. 41 Ad 13/2014 – 36,

t a k t o :

- I.** Řízení **s e z a s t a v u j e .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 11. 2. 2015, č. j. 41 Ad 13/2014 – 36, byla zamítnuta žaloba, kterou žalobce (dále „stěžovatel“) brojil proti rozhodnutí žalované ze dne 21. 1. 2014, č. j. X, kterým byly zamítnuty jeho námitky proti rozhodnutí, jímž byla stěžovateli zamítnuta žádost o změnu výše důchodu. Tento rozsudek Krajského soudu v Brně napadl stěžovatel kasační stížností. Dne 16. 4. 2015 bylo zdejšímu soudu doručeno podání stěžovatele z téhož dne znění: *Sděluji Vám, že svůj návrh na kasační stížnost ve věci zamítnutí mé žádosti o zvýšení invalidního důchodu z I. na II. stupeň ze dne 13. 3. 2015 ... z osobních důvodů беру zpět v plném rozsahu.*

Podle § 37 odst. 4 soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), může navrhovatel vzít svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl.

Podle § 47 písm. a) věty před středníkem s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět.

Shora citované podání nevzbuzuje pochybnosti o projevené vůli stěžovatele v dané věci vzít kasační stížnost zpět. Vzhledem k tomu, že ke zpětvzetí kasační stížnosti došlo před tím, než o ní bylo zdejším soudem rozhodnuto, postupoval Nejvyšší správní soud dle shora citovaných ustanovení, ve spojení s § 120 s. ř. s., a řízení o kasační stížnosti zastavil.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s. Dle prvně zmiňovaného ustanovení nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta. Pro pořádek lze dodat, že nejde o situaci dle věty druhé uvedeného ustanovení, kdy by stěžovatel měl právo na náhradu nákladů řízení proto, že by vzal podaný návrh (kasační stížnost) zpět pro pozdější

chování žalované nebo kdy by bylo řízení zastaveno pro uspokojení nároku stěžovatele. Nejvyšší správní soud proto rozhodl dle obecného pravidla vyjádřeného v § 60 odst. 3 věta první s. ř. s.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. dubna 2015

Mgr. Radovan Havelec
předseda senátu